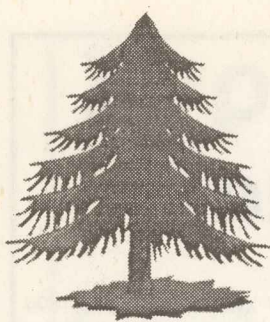

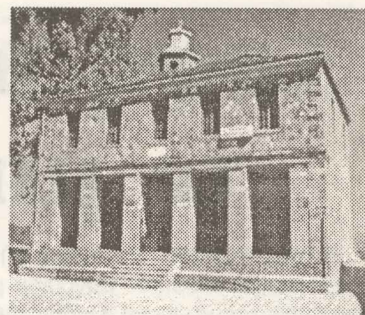
Ε.Η.Μ.
Παρασκευοπούλου 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Δικορφιώτικα Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ
Τεύχος 126 Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2005

Η αναγκαία ενεργητικότητα... του Συλλόγου μας

Οι προσπάθειες, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις της σημερινής ηγεσίας του τοπικού Συλλόγου του Δικόρφου μας, όταν θα πραγματοποιούνται... θα φέρνουν καλά και ωφέλιμα αποτελέσματα σε όλους εμάς τους Δικορφιώτες και θα μας πάνε μπροστά και σωστά σε όλα.

Η λέξη ενεργητικότητα που έχω στον τίτλο αυτού του άρθρου μου σημαίνει: δραστηριότητα και θετική απόδοση όλων των υπευθύνων στη θέση που βρίσκονται κάθε χρόνο, κάθε φορά και κάθε στιγμή, στον υπάρχοντα Σύλλογό μας.

Όπως ξέρουμε όλοι: Η ύπαρξη και η πραγματική λειτουργία του σημερινού μας πολιτιστικού Συλλόγου του Δικόρφου είναι πάντα αναγκαία και επιβεβλημένη, όπως δείχνει πάλι η εμπειρία όλων των σημερινών Δικορφιωτών, όπου και αν βρίσκονται σήμερα, το 2006.

Και βέβαια ο υπάρχων σημερινός μας Σύλλογος πρέπει να έχει ο ίδιος στόχους και σκοπούς, όνειρα και υλοποιήσεις των αποφάσεών του, ώστε όλα να πάνε καλά σ' αυτόν τον ίδιον, και σ' όλους εμάς τους σημερινούς Δικορφιώτες, κάθε χρόνο και τώρα το 2006.

Και το ερώτημά μας είναι: Ποιες εκδηλώσεις γενικά προτίθεται να πραγματοποιήσει και να υλοποιήσει ο υπάρχων Σύλλογός μας, ώστε να συνενωθούν ακόμη περισσότερο όλα τα σημερινά του και τα χθεσινά του μέλη; Δεν θα είναι καλό και σωστό αυτό; Και τότε θα γίνει η νέα του και προγραμματισμένη δραστηριότητά του, που θα μας ωφελήσει όλους εμάς τους Δικορφιώτες;

Κι ας δούμε τώρα ορισμένους στόχους και σκοπούς που πρέπει να έχει ο υπάρχων Σύλλογός μας, διαρκώς και συνεχώς, κάθε χρόνο:

α) Μια κοινή εκδήλωση μέσα στο Δικόρφο, ένα Σαββατοκύριακο, και κυρίως κάθε καλοκαίρι, κι ένα κοινό γλέντι και φαγητό εκεί, δεν θα μας συνενώσει ακόμη περισσότερο όλους τους Δικορφιώτες κι όλους τους άλλους παρόντες Ζαγορίσιους εκείνη την ημέρα;

β) Μια εκδρομή που τυχόν θα κάνει ο Σύλλογός μας σε διάφορα μέρη της Ηπείρου, ή της Ελλάδας... δεν θα μας ωφελήσει όλους μας και δεν θα μας συνενώσει ακό-

μη περισσότερο όλους τους σημερινούς Δικορφιώτες;

γ) Για τα τυχόν προβλήματα που θα υπάρχουν ίσως μέσα στο χωριό μας... μια εποχή... ο Σύλλογός μας δεν θα πρέπει να δρα και να αντιδρά εγκαίρως και σωστά, αντικειμενικά και αμερόληπτα κάθε στιγμή, ώστε όλα να πάνε προς το καλύτερο στο Δικόρφο μας;

δ) Ο υπάρχων Σύλλογός μας δεν πρέπει πάντα να φροντίζει για την πρώην κοινότητα του Δικόρφου και σήμερα, και να δείχνει και να αποδείχνει πάντοτε και παντού την παρουσία... του χωριού μας με την προηγούμενη και τη σημερινή του ύπαρξη... σ' όλο το Ζαγόρι μας;

ε) Και βέβαια η κυκλοφορία της δίμηνης περιοδικής έκδοσης των "Δικορφιώτικων Νέων" πρέπει να ξέρι πάντα η ηγεσία του Συλλόγου μας και όλοι οι απλοί σημερινοί Δικορφιώτες ότι: θα ενημερώνει αυτό το περιοδικό και θα πληροφορεί τους πάντες Δικορφιώτες, όπου και αν βρίσκονται.

Όμως, σ' αυτή την έκδοση του τοπικού περιοδικού μας, πρέπει να φροντίζει ο Σύλλογός μας να συμμετέχουν πολλοί σημερινοί Δικορφιώτες δραστήριοι και ικανοί... κι όχι μόνον ένας και μόνον.

ζ) Σε κάθε εκδήλωση που θα κάνει ο Σύλλογός μας, κάθε χρόνο, θα έχει πάντοτε την ευκαιρία να εισπράττει οικονομικές εισφορές από όλους εμάς τους Δικορφιώτες και από όλα τα μέλη του, που είναι διατεθειμένα να τον βοηθούν οικονομικά πάντοτε, όλο το χρόνο.

Κι αυτή την ευκαιρία θα την έχει πιο πολύ, κατά τη γενική Συνέλευσή του, που γίνεται κάθε καλοκαίρι και κυρίως τον Αύγουστο, στο Δικόρφο.

Γιατί ο Σύλλογός μας, χωρίς αυτές τις οικονομικές προσφορές από όλους εμάς, δεν θα μπορεί να υλοποιεί και να πραγματοποιεί όλα τα προγραμματισμένα έργα του... για το χωριό μας και για όλους μας, κυρίως το 2005 και 2006.

Στο τέλος κάθε έτος μάλιστα, θα είναι σωστό και αναγκαίο γι' αυτόν τον Σύλλογό μας, να καταγράφει και να δημοσιεύει όλα τα οικονομικά έσοδά του, που πήρε απ' όλους τους Δικορφιώτες. Έτσι κι όλοι εμείς οι Δικορφιώτες θα 'μαστε ενημερωμένοι γι' αυτό το πρόβλημα της οικονομίας του... και δεν θα αμφιβάλλουμε τίποτε γι' αυτόν

και για το έργο του.

η) Πρέπει να συμβάλλουμε ακόμη όλοι μας, όλο το χρόνο, στη διαρκή, σωστή και αποτελεσματική λειτουργία του υπάρχοντος Συλλόγου μας... ώστε να μην δημιουργείται κανένα πρόβλημα ποτέ σ' αυτόν... και σε μας.

Υ.Γ.: Με όλα αυτά τα παραπάνω που είδατε και διαβάσατε σήμερα, σ' αυτό το τοπικό περιοδικό μας, για την αναγκαία ενεργητικότητα του σημερινού μας συλλόγου του Δικόρφου... συμπεραίνει πλέον ο κάθε αμερόληπτος, προσγειωμένος, προοδευτικός και αντικειμενικός Δικορφιώτης, ότι:

Η ενεργοποίηση, η δραστηριότητα, η συνεχής ενέργεια και η αποδοτικότητα του υπάρχοντος τοπικού Συλλόγου του Δικόρφου... είναι πάντα επιβεβλημένη και αναγκαία όλο το χρόνο και κάθε χρόνο... διαρκώς, και κυρίως τώρα το 2006.

Κι όλα αυτά που κατέγραψα εγώ προσωπικά σήμερα το 2006, ας τα λάβουν αμερόληπτα υπόψη τους οι πάντες από το Δικόρφο... και κυρίως τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας... που εξελέγησαν ως τώρα, ώστε να μην αδρανήσουν και να μην αδιαφορήσουν ποτέ... για τίποτε, που τους αφορά άμεσα και προσωπικά τους ίδιους... για την πρόοδο και για την επιτυχία πάντοτε του Συλλόγου των Δικορφιωτών... και ειδικά το 2006.

Και βέβαια, όπως θα κατανόησε και ο πιο απλός αναγνώστης αυτού του άρθρου μου... αυτά που κατέγραψα παραπάνω ήταν όλα ειλικρινή και αμερόληπτα, προσγειωμένα και αντικειμενικά ερωτήματα και προβλήματα από έναν απλό και αφανή Δικορφιώτη, που σκοπό είχε και μόνον να καλυτερέψει και να βελτιώσει την αποδοτικότητα του σημερινού μας υπάρχοντος Συλλόγου του Δικόρφου.

Γι' αυτό και ο ίδιος προσωπικά πιστεύω ότι: "Ελευθέρου γαρ εστί... ταληθή λέγειν", δηλαδή: "Είναι γνώρισμα του ελεύθερου ανθρώπου, να λέει πάντα την αλήθεια".

Κι αυτό εφάρμοσα κι εγώ σήμερα... σ' αυτό το κύριο άρθρο μου.

Ματθαίος Λέκκος

Ιησούς Χριστός... ο ιδρυτής του Χριστιανισμού μας

Σράφω ένα άρθρο επίκαιρο... ως απόφοιτος Εκκλησιαστικής Σχολής και πρώην εκπαιδευτικός... για τους νέους κυρίως Δικορφιώτες, ώστε να γνωρίζουν μερικά στοιχεία για τον Ιησού, που ήταν και είναι ο ιδρυτής του Χριστιανισμού μας για πάντα.

Κι αυτά, με λίγα λόγια, λένε τα εξής: Όπως ξέρουμε όλοι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ιδρυτής του Χριστιανισμού. Σύμφωνα δε με την Χριστιανική μας πίστη ο Ιησούς είναι ο γιος του Θεού μας και ο Σωτήρας όλου του κόσμου.

Μετά τον Ευαγγελισμό της Παρθένου Μαρίας, που έλαβε μήνυμα του Κυρίου ότι θα γεννήσει τον Ιησού... η Παναγία με τη φροντίδα του Ιωσήφ γέννησε τον Χριστό στη Βηθλεέμ. Η γέννηση δε του Χριστού μας γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 25 Δεκεμβρίου, δηλαδή στα Χριστούγεννα.

Σε ηλικία 12 ετών ακριβώς ο Ιησούς με την οικογένειά του, πήγε να γιορτάσει το Πάσχα στην Ιερουσαλήμ.

Εκεί δε εξέπληξε όλους τους Εβραίους ιερείς, με την ωριμότητα και την εξυπνάδα που είχε.

Ύστερα βαπτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό, από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Και μετά ξεκίνησε για τη μεγάλη του αποστολή. Εξέλεξε δε δώδεκα μαθητές και άρχισε να περιοδεύει, κάνοντας θαύματα και διαδίδοντας τη διδασκαλία του.

Οι Εβραίοι όμως τον κατηγορήσαν ως βλάσφημο, γιατί έλεγε

ότι ήταν ο γιος του Θεού... και τον κατήγγειλαν στους Ρωμαίους, που είχαν καταλάβει τότε την Παλαιστίνη.

Ο Ιησούς τότε αμέσως δικάστηκε... και καταδικάστηκε σε σταυρικό θάνατο.

Όμως, όπως μας λέει η Καινή Διαθήκη, τρεις μέρες μετά το θάνατό του αναστήθηκε... και λίγες μέρες αργότερα αναλήφθηκε στον ουρανό.

Το έργο του Ιησού το συνέχισαν όλοι οι μαθητές του, που ήταν οι Απόστολοι... και αργότερα οι άλλοι πατέρες της Εκκλησίας.

Έτσι η Χριστιανική θρησκεία διαδόθηκε σε όλο τον κόσμο από τότε.

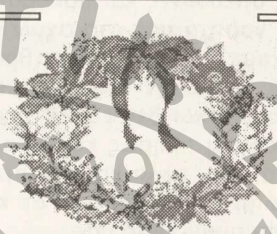
Βέβαια οι ιστορικές γνώσεις της κοινωνίας μας είναι γενικά λίγες... για τον Ιησού Χριστό, αφού τα Ευαγγέλια που υπάρχουν αποτελούν κυρίως κείμενα διδασκαλίας... για όλους μας.

Υ.Γ.: Κι ας μη ξεχνούμε όλοι μας ότι: Η λέξη Ιησούς είναι εβραϊκή και σημαίνει: "Ο Κεχρισμένος του Κυρίου".

Ο γιος του Θεού... ο Χριστός, στάλθηκε στη γη από τον ουράνιο πατέρα του για να σώσει όλους τους ανθρώπους και για να τους δείξει το δρόμο των ουρανών. Για μας δε τους Χριστιανούς ο Ιησούς Χριστός είναι ο σωτήρας μας, που έφερε μια μεγάλη μεταμόρφωση σ' όλο τον κόσμο... από τότε, δηλαδή από την εμφάνισή του μέχρι το 2006 που βρισκόμαστε τώρα. Γι' αυτό και πιστεύω πάντοτε ο ίδιος για το Θεό μας... τα εξής:

"Πιστεύω εις έναν Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων".

Ματθαίος Λέκκος

Ο Εξωραϊστικός
Σύλλογος
Δικορφιωτών
σας προσκαλεί

στην κοπή της πίτας του,
που θα γίνει την Κυριακή
8 Γενάρη 2006 και ώρα
12.00 στην αίθουσα
του Αρρεναγωγείου στο
Δικόρφο.

Το Δ.Σ.

Ξαναζωντάνεψαν αυτοί ο καλοκαίρι... τα μικρά χωριά του Ζαγορίου μας

Ξαναζωντάνεψαν για λίγους μήνες τα ερημωμένα και μικρά χωριά όλου του Ζαγορίου μας αυτό το καλοκαίρι του 2005, όπως γίνεται σχεδόν κάθε χρόνο.

Όπως ξέρουμε όλοι μας γέμισαν από τους απόδημους κυρίως των πόλεων, οι οποίοι συνηθίζουν να γιορτάζουν πάντοτε τον Δεκαπενταύγουστο στα χωριά τους και να συναντούν εκεί όλους τους συγγενείς τους, τους φίλους τους και τους συγχωριανούς τους.... Και να θυμούνται τα παιδικά τους χρόνια στο χωριό που γεννήθηκαν οι ίδιοι.

Βέβαια τα μικρά χωριά του Ζαγορίου μας, όπως η Μανασή δίπλα μας, δεν είναι δυνατόν να αποκτήσουν τη μορφή που είχαν κάποτε τα παλαιότερα χρόνια.

Είναι όμως σωστό και αναγκαίο και τώρα το 2005 και το 2006, να πάρουν να ερημώνονται γενικώς και να μην

μένει πλέον κανένας εκεί όλο το χρόνο.

Π.χ. επιθυμούν αρκετοί κάτοικοι των μεγαλουπόλεων της Ελλάδας, και κυρίως της Αθήνας και των Ιωαννίνων, να εγκατασταθούν σε χωριά μικρά του Ζαγορίου μας, κάθε καλοκαίρι κυρίως, όπως βλέπουμε και τώρα όλοι μας.

Και βέβαια για να γίνει και να πραγματοποιηθεί αυτό... επιθυμούν όλοι τους να γίνεται κάποια διευκόλυνση από την πολιτεία και κυρίως από την Τοπική Αυτοδιοίκηση όλου του Ζαγορίου μας.

Π.χ.: Ένας Δήμος του Ζαγορίου μας μπορεί να ανακοινώσει προ μηνών ότι: Παρέχει δωρεάν οικόπεδα σε όσους θέλουν να χτίσουν εκεί καινούρια σπίτια για μόνιμη εγκατάσταση και κυρίως για τις καλοκαιρινές διακοπές τους στα μικρά κυρίως χωριά όλου του Ζαγορίου

μας.

Το ξαναζωντάνεμα των μικρών χωριών του Ζαγορίου μας είναι δυνατόν να γίνει έτσι στην πραγματικότητα μ' αυτόν τον τρόπο. Βέβαια όλοι αυτοί οι ξένοι που θα έρχονται εκεί, στα μικρά χωριά, πρέπει να σέβονται οπωσδήποτε το περιβάλλον όλου του Ζαγορίου μας και να βελτιώνουν την ποιότητα ζωής στο χωριό που θα μένουν οι ίδιοι.

Το ξαναζωντάνεμα των μικρών χωριών του Ζαγορίου μας μπορεί να γίνει μ' αυτές τις προϋποθέσεις και δεν είναι απίθανο, κατά τη γνώμη μου, να πραγματοποιηθεί προσεχώς και να ευχαριστηθούμε όλοι οι Ζαγορίσιοι.

Ματθαίος Λέκκος

Να τιμούμε πάντοτε... τους ήρωες του 1940-1941

Εξήντα πέντε χρόνια ιστορικής μνήμης συμπληρώθηκαν φέτος, το 2005, από την 28η Οκτωβρίου του 1940, που η Ελλάδα απάντησε αμέσως στη φασιστική πρόκληση τότε της Ιταλίας, μ' ένα ηρωικό "ΟΧΙ".

Κι αυτό σας το γνωρίζουν οπωσδήποτε σήμερα όλοι οι νέοι Δικορφιώτες των 20 και των 30 ετών... κυρίως.

Η αγωνιστικότητα του λαού μας τότε, όπως θυμούμαι και ο ίδιος, στήριξε τον αγώνα του, που έκανε στα βουνά της Ελλάδας, στα χωριά του και στις πόλεις του.

Κάθε μάχη που γίνονταν τότε, ήταν και μια σπουδαία νίκη για τη χώρα μας απ' το Καλτάκι, που είναι κοντά στο Ζαγόρι, ως τις κορυφές των Αλβανικών βουνών, που είναι δίπλα του.

Πολυσήμαντη, ήταν αυτή η ιστορική επέτειος, αφού μας πρόσφερε τις δυνατότητες μιας αξιόπρεπτης και περήφανης ζωής... από τότε.

Γι' αυτό είναι χρέος και καθήκον όλων μας και σήμερα, το 2005 και 2006, να αποδίδουμε τιμή προς όλους εκείνους τους Έλληνες, που με τις ηρωικές τους πράξεις και

τις θυσίες τους, μας χάρισαν κάτι σπουδαίο τότε σ' όλη την Ελλάδα, το 1940-41 και μετέπειτα. Και να μην τις ξεχνούμε ποτέ κι όλες αυτές.

Υ.Γ.: Γι' αυτό έγιναν και εκδηλώσεις φέτος μέσα στα Γιάννενα γι' αυτούς τους αγωνιστές του 1940-41 από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση των Ιωαννίνων στις 27 Οκτωβρίου του 2005 ακριβώς. Συγκεκριμένα έγινε: Επιμνημόσυνη δέηση, προσκλητήρια νεκρών και κατάθεση στεφάνων. Αναπαράσταση της μάχης του Καλτακίου και ακούστηκαν επετειακά τραγούδια εκείνη την ημέρα.

Στην αναπαράσταση αυτή πήραν μέρος στρατιώτες της 7ης Μεραρχίας Ιωαννίνων και γυναίκες και παιδιά του Δήμου Καλτακίου.

Γι' αυτό και στις 28 Οκτωβρίου, κάθε χρόνο, γίνεται η παρέλαση σ' όλες τις πόλεις της Ελλάδας, από μαθητές, σπουδαστές και τμήματα των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, όπως βλέπουμε κάθε χρόνο όλοι μας... για να τιμούμε πάντοτε όλους τους ήρωες του 1940-1941.

Ματθαίος Λέκκος

Επιστολή... σε πρώην δάσκαλό μου, που πέθανε στις 25-11-2005

Σεβαστέ μου και αξέχαστε δασκαλέ μου... Τάκη Σκελλαρίου, που πέθανες τώρα!

Θυμούμαι κάθε ώρα και κάθε στιγμή τις προσπάθειές σου σε όλα τα μαθήματά μας, όταν σε είχαμε μοναδικό και υπέροχο δάσκαλο στο Δικόρφο, από το 1940 έως και την Τετάρτη τάξη τότε του Δημοτικού.

Γι' αυτό και λέω στον εαυτό μου κάθε φορά: "Είχες τον έμπειρο και άριστο δάσκαλο, τον ολοκληρωμένο και διακεκριμένο εκπαιδευτικό της εποχής εκείνης του 1942-1944 στο Δικόρφο, προ μισού αιώνα, γι' αυτό έμαθες και να εκφράζεσαι και συ... και να διατυπώνεις τις σκέψεις και τις απόψεις σου σωστά και κατανοητά σήμερα.

Κι αυτό βέβαια το λέω κρυφά μόνο στον εαυτό μου... και το καταγράφω φανερά και γραπτά μόνο σήμερα που πήρα κι έχω στα χέρια μου το σύγχρονο περιοδικό του χωριού μας "Δ.Ν."

Εκλεκτέ και διακεκριμένε πρώην δασκαλέ μου! Θυμούμαι τις υπεύθυνες και πραγματικές διορθώσεις σου σε όλα τα γραπτά μας στο σχολείο του τότε Δικόρφου που σε είχαμε... αλλά και τις ανδρώπινες και ειλικρινείς συζητήσεις σου στην τάξη μας και σ' όλο το σχολείο μας. Θυμούμαι και δεν ξεχνώ την προγραμματισμένη και οργανωμένη πλήρως καθημερινή σου πορεία στην διδασκαλία σου, αλλά και την πραγματική, ψύχραιμη και αμερόληπτη βοήθειά σου σε κάθε υποφέροντα... ή πρωτεύοντα συμμαθητή μας.

Συγκεκριμένα: Θυμούμαι στο μάθημα της ιστορίας που μας δίδασκες... ήσουν πάντα προσεκτικός και σπουδαίος, αποδοτικός και άριστος δάσκαλος. Χρησιμοποιούσες μια μέθοδο δυναμική και αποδοτική, που μας πρόστανε να πρόσωπα της ιστορίας να δρουν και να κινούνται, να ομιλούν, να σκέπτονται και να λυτούνται... αναλόγως κάθε φορά. Κι εμείς σε βλέπαμε και σε παρακολουθούσαμε διαρκώς και συνεχώς... κι ήμασταν έτσι αυτοτέλες μάρτυρες όλων των γεγονότων που μας έλεγες κάθε στιγμή... εσύ.

Ακόμη διαπιστώναμε καθημερινά ότι:

Στην ιστορία που μας έλεγες ήσουν άριστα προετοιμασμένος και σε κάθε λεπτομέρεια της. Η διατύπωση δε των νοημάτων σου ήταν πάντα απλή και κατανοητή σε όλους μας, ακόμη και στην Τρίτη Δημοτικού.

Κάθε φορά άρχιζες με μια προβληματοποίηση (πρωτό αρχίζει η διήγησή σου...) και μας δημιουργούσες έτσι είχαν προβληματισμό, που μας έδινε ο ίδιος αμέσως την σωστή εξήγησή σου. Η αφήγησή σου δε ήταν αμέσως άριστη και τέλεια... και σε κάθε ερώτημά μας απαντούσες απλά και υπέροχα, σωστά και αποδοτικά. Έτσι μπορούσαμε όλοι οι συμμαθητές μου την επόμενη

μέρα που διαβάσαμε το στο βιβλίο μας την ιστορία που μας είχες πει εσύ... να την ξαναπούμε στο σχολείο μας άνετα και να απαντήσουμε σ' όλες τις δικές σου τότε ερωτήσεις.

Ακόμη θυμούμαι, αξέχαστέ μου δασκαλε, στο μάθημα της ανάνγνωσης στη δεύτερα και στην τρίτη Δημοτικού που σε είχα στο Δικόρφο... ότι ήσουν πολύ προσεκτικός και αποδοτικός... και σε κρίνω τώρα ως έμπειρος πρώην εκπαιδευτικό κι εγώ.

Συγκεκριμένα: Πρώτος σκοπός σου σε κάθε μάθημα που μας έκαμες στην τρίτη δημοτικού... ήταν:

1. Η αναγνωστική μας ικανότητα και η πρόσκτηση γνώσεων γενικά απ' το κάθε μάθημα.

2. Έτσι, κάθε φορά, μας διάβαζες ο ίδιος σχολαστικά και πολύ όμορφα υποδειγματικά και ωραία όλο το μάθημά μας. Κι εμείς, εκείνη τη στιγμή, είχαμε τα βιβλία μας κλειστά και σε κοιτούσαμε μόνο στα μάτια, εσένα.

3. Ύστερα ανοίγαμε το βιβλίο μας όλοι και δύο συνηθώς καλοί συμμαθητές μας διάβαζαν το ίδιο κείμενο, που μας είχες διαβάσει εσύ προηγουμένως, ως καλός δάσκαλός μας.

4. Ύστερα και αμέσως μας έλεγες: "Διαβάστε όλοι σας σιωπηρά το μάθημα αυτό και υπογραμμίστε οπωσδήποτε σ' αυτό τις άγνωστες λέξεις σας... για να τις ερμηνεύσουμε αμέσως εδώ στο σχολείο μας". Κι αμέσως γινόταν η ερμηνεία όλων των αγνώστων λέξεων... από σένα σχολαστικώς.

5. Ύστερα απ' αυτή τη διαδικασία... μας έβαζες να σχηματίσουμε προτάσεις εμείς οι ίδιοι... που να έχουν, οπωσδήποτε, όλες αυτές τις άγνωστες λέξεις που είχαμε επισημάνει.

6. Και τελειώνες με μια απλή ερώτηση: "Ποιος έχει, έστω και μια απορία, απ' όλη αυτή την ανάνγνωση που κάναμε σήμερα... εδώ στο σχολείο μας;"

Και μ' αυτή την υπέροχη μέθοδο που χρησιμοποιούσες τότε σε μας τους μικρούς... αλλά και στους μεγαλύτερους συμμαθητές μας που ήμασταν στο ίδιο σχολείο του Δικόρφου... τότε απέδιδες άριστα και υπέροχα. Γι' αυτό και η σημερινή μας ακόμη μνήμη σε ευγνωμονεί και σε ευχαριστεί... αφού είχαμε αρχίσει τόσο ωραία και τόσο αποδοτικά και πρακτικά με σένα... τον διακεκριμένο ζαγορίσιο δασκαλό μας.

Έτσι κάνοντας και εφαρμόζοντας, αξέχαστε δασκαλέ μου, μας είχες εμπνεύσει την τάση για μάθηση και σωστή ανάνγνωση και γραφή σε όλα τα μαθήματά μας.

Μας έφερνες παραδείγματα στην κάθε διδασκαλία σου (για να γίνεις παραδεικτός και κατανοητός και στους πλέον αδαείς συμμαθητές μας...) κι όταν εγώ, ή άλλοι

συμμαθητές μου, αδιαφορούσαμε... μας έλεγες τότε με αγάπη και ειλικρίνεια, αλλά και με ευθύνη και ανησυχία:

"Η μάθηση στην κάθε τάξη του Δημοτικού σχολείου είναι σπουδαίο γεγονός... Γι' αυτό και πρέπει όλοι μας και να συμμετέχουμε... και να μην αδιαφορούμε. Αλλά να ρωτούμε συνεχώς και ευθέως το δάσκαλό μας... ώστε όλα τα μαθαίνουμε σωστά, αποδοτικά, εύκολα και πρακτικά...".

Έτσι ακριβώς, και καλύτερα ακόμη, έκαμαν και εφάρμοζαν στην πέμπτη και έκτη τάξη οι αξέχαστοι και διακεκριμένοι ακόμη δάσκαλοί μου στην παιδόπολη "Άγιος Κων/νος" των Ιωαννίνων το 1947 και το 1949, όταν ήρθαμε όλοι οι Ζαγορίσιοι στην πόλη, λόγω του εμφυλίου πολέμου... Κι αυτοί ήταν:

α) Ο Κώστας Λαζαρίδης, στην πέμπτη μου τάξη... και β) ο Φρίξος Τζιόβας αμέσως στην έκτη... δυο σπουδαία και ιστορικά πρόσωπα του Ζαγορίου γενικά... τότε.

Υ.Γ.: Θυμούμαι τέλος... την αδιάκριτη αγάπη σου προς όλους μας (πρώτους και τελευταίους... μαθητές) αλλά και την υπερασπίσή σου σε θέματα και προβλήματα... που άλλους συναδέλφους σου αγρότερα δεν τους ενοχλούσαν και δεν τους απασχολούσαν σε άλλα τότε σχολεία.

Αλησμόνητε δασκαλέ μου! Βρίσκομαι στο 70ο έτος της ηλικίας μου και η αγάπη και η εκτίμησή μου προς το πρόσωπό σου είναι ανυπόκριτη και αυθόρμητη, ειλικρινής και πραγματική... γιατί αποδείχτηκε εμπράκτως ότι είσαι: Ο αξέχαστος και πολυαναπημένος δάσκαλος του Δικόρφου και άλλων μετέπειτα περιοχών, που εφαρμόζε πλήρως τα λόγια του, μη μένοντας ποτέ στη θεωρία... και αγνοώντας πάντοτε την υποκρισία.

Γι' αυτό και κάθε μέρα που ερχόσουν τότε... από την Καλωτά προς το Δικόρφο με τα πόδια... εμείς σε περιμέναμε, ως μικρά παιδάκια και μαθητές σου, στην κεντρική πλατεία του χωριού μας και έξω ακόμη από το Δικόρφο... επειδή σε εκτιμούσαμε, σε σεβόμασταν και σ' αγαπούσαμε ειλικρινά... αφού ήσουν πάντα άριστος και τέλειος σε όλα!

Γι' αυτό δεν σε ξεχνώ...

και πάντα σε αγαπώ... και τώρα.

που πέθανες, στις 25 Νοεμβρίου 2005, σε ηλικία 95 ετών! Με πολύ σεβασμό... και άπειρη εκτίμησή!

Ο Θεός θα φυλάει την ψυχή σου, κι εμείς πάντα την ανάμνησή σου.

Ο πρώην μαθητής σου
Ματθαίος Λέκκος
25-11-2005

Άγριες βαρυχειμωνιές στο Δικόρφο... τα παλαιότερα χρόνια

Ο χειμώνας, όπως θυμάμαι από μικρός... και κυρίως από το 1940 ως το 1947, που ήμουν τότε διαρκώς στο χωριό μας... ήταν πραγματικά βαρύς τις περισσότερες φορές... με παγωινές και αέρηδες και με πολλά χιόνια, που σκέπαζαν τις πόρτες και έφταναν μέχρι και τα παράθυρα των σπιτιών μας, υπήρχαν δε πολλά κρύσταλλα παντού. Άσπρο πέπλο δε, απλωνόταν, όπως βλέπαμε, σ' όλο το Ζαγόρι εκεί... και πολλές φορές έμενε μέχρι και τον Απρίλη εκεί... στα ανήλια κυρίως μέρη του.

Αυτή η κατάσταση... μας ξάφνιαζε και μας στενοχωρούσε και τότε όλους μας, αφού ήμασταν χωρίς κεντρικό δρόμο για αυτοκίνητα προς Ελάτη και Γιάννενα. Ο χειμώνας μάλιστα, πολλές φορές, ήταν βαρύς και κακός, όπως θυμάμαι. Κι όταν χιονίζε ασταμάτητα και διαρκώς... φορτώνονταν οι στέγες μας, έπεφταν οι κληματαριές στις αυλές των σπιτιών μας και γέμιζαν όλα τα σοκάκια από χιόνια. Πολλοί Δικορφιώτες μάλιστα τότε αναγκαστικά ανέβαιναν οι ίδιοι για να ξαλαφρώσουν τις στέγες των σπιτιών τους που κινδύνευαν πολύ. Μια τέτοια μέρα, η μητέρα μου Πηνελόπη κόνεψε να σκοτωθεί... γιατί έπεσε απότομα από τη στέγη του σπιτιού μας.

Τα ζωντανά μας ζώα δε, τα είχαμε τότε κλειστά... δίπλα, ή κάτω από το σπίτι μας και είχαν καθημερινό τάισμα απ' τον καθένα μας, για να σωθούν.

Ευτυχώς το τότε πανέμορφο σχολείο μας μπορούσε και λειτουργούσε με τον εκάστοτε πανεύθυνο δάσκαλό του. Πηγαίναμε δε όλοι οι μικροί μαθητές με τη βοήθεια κυρίως της μητέρας μας εκεί. Και μας ξα-

νάπαιρνε η ίδια το μεσημέρι για το σπίτι μας.

Ακόμη θυμούμαι ότι: Όλοι οι Δικορφιώτες τότε βοηθούσαν οι ίδιοι στο ξεχιόνισμα όλων των κεντρικών σοκακιών για να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα στο δύσκολο χειμώνα που βρισκόμασταν.

***

Κάθε βράδυ μαζεύονταν όλη η οικογένεια μέσα στο σπίτι της και κυρίως γύρω από το τζάκι και τη σόμπα, γιατί υπήρχε πολύ κρύο... σ' όλο το χωριό μας. Είχε δε στο σπίτι, μόνο το φως... μιας λάμπας, αφού δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα σ' όλο το Ζαγόρι μας τότε. Εκεί... μέσα στο σπίτι της, η κάθε οικογένεια του Δικόρφου τότε έτρωγε το φαγητό της κι έπιναν οι άνδρες και λίγο κρασί απ' τη δική τους παραγωγή που είχαν πάντοτε όλοι τους.

Έτσι μ' αυτά τα μέτρα που έπαιρναν όλοι σχεδόν οι συγχωριανοί μας τότε και μ' αυτόν τον τρόπο που εφάρμοζαν, ήταν ασφαλείς και ήρεμοι σ' όλα τους τα σπίτια, αν και υπήρχε αυτή η βαρυχειμωνιά... η δύσκολη.

Έγκαιρα δε και σωστά είχαν οι πιο πολλοί στα σπίτια τους όλα τα αναγκαία και απαραίτητα που χρειάζονταν για τον χειμώνα στο φαγητό τους, αφού ήξεραν όλοι τους τότε ότι: Ο χειμώνας ήταν η πιο δύσκολη εποχή για το χωριό μας και για όλο το Ζαγόρι μας. Γι' αυτό και δεν αγανακτούσαν οι περισσότεροι, όπως θυμούμαι ως μικρός που ήμουν. Εφάρμοζαν δε όλοι τους, όπως θυμούμαι πάλι, την παροιμία που έλεγε: "Ο καλός ο νοικοκύρης... το χειμώνα φαίνεται".

Ματθαίος Λέκκος

Τι πρέπει να προσέχουν οι Δικορφιώτες γονείς... για τα παιδιά τους, μέσα στο σπίτι τους

Εκτός απ' το μεγάλο άρθρο, που ήδη θα διαβάσατε όλοι οι σημερινοί Δικορφιώτες για: "Τα καθήκοντα των μαθητών και των γονέων του Δικόρφου... αυτή τη σχολική χρονιά", προσέξτε και σχολαστικά, και εφαρμόστε τα, όλα τα παρακάτω, οι ίδιοι οι νέοι Δικορφιώτες γονείς:

α) Δεν πρέπει να 'μαστε αδιάφοροι οι γονείς... προς τους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου, όλη αυτή τη σχολική χρονιά, για τα μικρά μας παιδιά, σ' όποια τάξη κι αν είναι αυτά.

β) Να παρακολουθούμε, όλοι οι γονείς, με πολύ ευθύνη την πορεία του παιδιού μας, σ' όλα τα μαθήματά του στο σχολείο του.

γ) Να συζητάμε πάντα μαζί με το παιδί μας κάθε υπάρχον πρόβλημα, μέσα στο σχολείο του.

δ) Αν δεν πηγαίνει καλά στα μαθήματά του το παιδί μας στο σχολείο, να επικοινωνούμε και να συνεργαζόμαστε πάντα με τον υπάρχοντα δάσκαλό του.

ε) Πρέπει να δημιουργούμε μέσα στο σπίτι μας ένα καλό περιβάλλον, που θα βοηθάει το δικό μας παιδί, σ' όλη τη μελέτη του... εκεί να διαβάζει καλά και εύκολα.

ζ) Το παιδί μας δε, πρέπει να έχει ένα δικό του, σταθερό χώρο, μέσα στο σπίτι μας, για τη μελέτη του, καθημερινά... εκεί μέσα.

η) Η τηλεόραση μέσα στο σπίτι μας, κατά τη διάρκεια της μελέτης του παιδιού μας, πρέπει να είναι πάντα κλειστή.

Υ.Γ.: Προσέξτε τα κι αυτά τα παραπάνω, σχολαστικά, όλοι οι σημερινοί νέοι γονείς Δικορφιώτες, που σας τα παρουσιάζει ένας πρώην έμπειρος δάσκαλος, ώστε όλα να πάνε καλύτερα αυτή τη σχολική χρονιά, του 2005-2006, για τα παιδάκια σας, που είναι μαθητές τώρα... του Δημοτικού Σχολείου.

Ματθαίος Λέκκος
10-9-2005

Αναμνήσεις από παλιά Χριστούγεννα στο χωριό

Πολλά χρόνια έχω να κάνω Χριστούγεννα στον τόπο που έζησα τα παιδικά μου χρόνια. Αναπολώ τα περασμένα και στο νου μου έρχονται εικόνες που με συγκινούν και με πληγώνουν. Θυμάμαι τους δικούς μου και τόσους χωριανούς που έφυγαν απ' τη ζωή και τα μάτια μου γεμίζουν δάκρυα, η καρδιά μου σφίγγει και το παράπονο είναι φανερό. Τι γρήγορα έφυγαν οι όμορφες και συναισθηματικές εκείνες στιγμές της ζωής.

Πόσο γρήγορα διάβηκαν τα αξέχαστα εκείνα χρόνια. Παραμονή Χριστουγέννων τότε όλοι ετοιμάζονταν για τη χρονιάρα εκείνη ημέρα που θα 'ρχονταν. Οι νοικοκυρές απ' το πρωί ως το βράδυ στο πόδι.

Το χωριό ντυμένο στα λευκά και οι άντρες με τα φτυάρια ξεχιόνιζαν τους δρόμους και τα σοκάκια. Τα τζάκια αναμμένα και τα κούτσουρα σκορπούσαν τη ζεστασιά και τη λάμψη παντού.

Τα μαντζάτα όλα στρωμένα με μάλλινες καθαρές βελόντζες. Η γιαγιά με την ποδιά ζωσμένη, ετοίμαζε τα υλικά για τις παραδοσιακές τηγανίτες, αφού από μέρες πριν είχε βρει την πλάκα που θα τις έφτιαχνε. Η μάνα ζύμωνε τις λειτουργίες και τα Χριστόψωμα και ο παππούς στο κατώι υπομονετικά διάλεγε τα κάστανα απ' τα ζουβίνια. Τα μαγαζιά ανοιχτά και οι κυράδες ψώνιζαν τα απαραίτητα για το γιορτινό τραπέζι.

Χαρά και ευχαρίστηση γέμιζαν τις καρδιές μικρών και μεγάλων. Τα παιδιά με τα σακούλια τους στην πλάτη γύριζαν τους μαχαλάδες τραγουδώντας τα κάλαντα. "Καλημέρα σας χωριανοί κι αγαπητοί μας φίλοι σας το λεν τ' αθώα χείλη". Από σπίτι σε σπίτι και το ταγαράκι γέμιζε καλούδια.

Λεφτόκαρα, κάχτες, μήλα, κάστανα βραστά,

ξερά κεράσια κ.ά. Μερικά σπίτια μας δίνανε και λεφτά. Από μια δραχμή στους μεγάλους και μισή στους μικρότερους.

Αϊντε και του χρόνου πάλι με υγεία και χαρά. Το χτύπημα της καμπάνας σκορπούσε σ' όλο το χωριό το χαρμόσυνο μήνυμα της γέννησης του θεανθρώπου. Όλοι μικροί και μεγάλοι ξεκινούσαμε για την εκκλησία. Μοσχοβόλουσε το θυμίαμα και τα μελωδικά τροπάρια σε γέμιζαν πίστη, παρηγοριά κι ελπίδα.

Οι γυναίκες όλες στο γυναικονίτη και οι άντρες στον έξω χώρο. Οι γέροντες στα στα-

σίδα καθιστά και τα παιδιά βοηθούσαν τον Παπασταύρο στον ιερό και τον επίτροπο σε ότι χρειαζόταν.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας κοινωνούσαν όλοι σχεδόν και ακολουθούσαν ευχές και αλληλοασπασμοί. "Χρόνια πολλά". "Να τον καλοδεχτείς", σ' όσους είχαν ταξιδεμένους.

"Αϊντι κι μ' ένα πιδί" στις έγκυες.

"Καλά γηράματα" στους γέρους και τις γριές.

Στη συνέχεια της ημέρας γίνονταν επισκέψεις σ' αυτούς που γιόρταζαν και ανταλλαγή δώρων στους συγγενείς και φίλους. Τι δώρα; Πίτες, τσουρέκια, τσεπέλες, σύκα, κανά κουτί λουκούμια, κανά ζευγάρι κάλτσες, καμιά ποδιά, κανά μαντήλι κ.ά. μικροπράγματα.

Ανάφερα ενδεικτικά αυτά τα δώρα γιατί σήμερα οι περισσότεροι άνθρωποι χρειάζονται μεγάλα χρηματικά ποσά για δώρα γιορτινά και για άλλες οικογενειακές και κοινωνικές απαιτήσεις.

Παρ' όλα αυτά δεν είναι ευχαριστημένοι γιατί κυριαρχεί το άγχος και η ψυχική κούραση. Συγκρίνοντας τα παλιά Χριστούγεννα με τα τωρινά, βλέπω και διαπιστώνω μεγάλες διαφορές και αλλαγές τόσο στις κοινωνικές και οικογενειακές δομές όσο και στις θρησκευτικές συνήθειες και παραδόσεις μας.

Τα ήθη και έθιμα του τόπου μας χαλαρώνουν. Οι θεσμοί γενικά περνούν μεγάλη κρίση. Η βρωμιά της παγκοσμιοποίησης μας απειλεί ανησυχητικά.

Ας κρατήσουμε ψηλά όσο μπορούμε την ελπίδα, στη γέννηση της αγάπης, της χαράς και της ειρήνης σ' όλο τον κόσμο και ας ευχηθούμε από καρδιάς ο Χριστός να μας βοηθήσει, να βάλει το χέρι Του. Χρόνια πολλά και καλές γιορτές αγαπητοί μου χωριανοί.

Γιάννης Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Χαρισιάδη Λούλα

20 €

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Σε μνήμη του συζύγου της Γιώργου, η Φρειδερίκη Τσίνη προσέφερε 50 € στην εκκλησία του Αγίου Μηνά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Κορίτσι απέκτησαν ο Στέφανος Τσίνης και η Γιώτα. Να ζήσει!

- Στην Αθήνα παντρεύτηκε η Άρτεμις Ρούντο τον εκλεκτό της Κώστα Λιάπη. Καλούς απογόνους.

- Αρραβωνιάστηκε στα Γιάννινα ο Στέφανος Τσίνης την εκλεκτή του Βαρβάρα. Καλά στέφανα.

Μάλλiou Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Α. Γράμμου 305 (Εναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 093 7814113

Έργα... που θα γίνουν στο Ζαγόρι μας

Με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση πληροφορήκαμε φέτος, το 2005, όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες ότι:

Πολλά από τα προγραμματισμένα έργα από τους τρεις Δήμους του Ζαγορίου μας περνούν στη φάση της υλοποίησής τους από δω και πέρα, ύστερα από την οριστική ένταξη και χρηματοδότηση πολλών απ' αυτών των έργων από το κοινοτικό πρόγραμμα "ΘΗΣΕΑΣ".

Συγκεκριμένα στο Δήμο του Κεντρικού Ζαγορίου, που μας αφορά άμεσα κι εμάς όλους τους Δικορφιώτες... θα γίνουν τα εξής:

α) Βελτίωση του δικτύου ύδρευσης του Δήμου

μας.

β) Αποκατάσταση γκαλντεριμών στα χωριά αυτού του Δήμου... και στο Δίκορφο.

γ) Κατασκευή της πλατείας στην Αρίστη, και άλλα.

Και βέβαια παρόμοια και άλλα θα γίνουν και στους άλλους δύο Δήμους του Ζαγορίου μας. Κι αυτό θα μ' ευχαριστήσει πολύ ως Ζαγορίσιο, αν όντως όλα τα παραπάνω θα πραγματοποιηθούν πραγματικά και σωστά, ειλικρινά και σύντομα, από τους τρεις Δήμους μας.

Ματθαίος Λέκκος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλλη Αργύρη
ζωγράφος

κυρίου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν.: 6972 019391